

Janusz Szuber

Az ígéretetek füstté váltak

Lám, így marad ez már örökre,
És nincs rajta mit csodálkozni.
És mégis, mindennek dacára,
Épp mintha előlről kezdhetnénk.

Zsebkendőd csücskével kipiszkálász
egy porszemet szemhéjad alól.
Peronok az ablakok mellett,
Mintha még előlről kezdhetnénk.

És mégis, mindennek dacára,
Épp akad még min csodálkozni,
Mielőtt kendőddel még egyszer
Kipiszkálod szemedből e port.

Kinek így, kinek úgy, számodra
Peronok az ablakok mellett.
Az ígéretetek füstté váltak.
És így marad ez már örökre.

(Zsille Gábor fordítása)

Elégia

Most az évek mint üres bádoghordók
Tompán végigdübörögnek a lejtős úton
Egymás nyomában mintha csak űznék őket
Az a lefátyolozott copfos kislány pedig
Ki túl korán megöszvegyült cipője talpában
Egyre érzi a táncparkett elhaló remegését
S az arc emléke nem az arcvonásokban él
Egy kígyó ölelésében a kert legszélén
A függöny mögött szorgosan szótt mentségek
A megöszült tükrök mélyére rejtve.

1973

(Zsille Gábor fordítása)

Újabb munkák

Tálalófiú lettem.
Ez sem rosszabb foglalkozás a többinél.
Ügyelek, hogy ne hagyjak ujjlenyomatokat.
Az étkészlettel törődöm, megfényezem az ó
Ezüstöt (korábban egyszer sem láttam újat).
Órákon át bámulhatom a merőkanalat,
Győzedelmes, elérhetetlen Létét, mit
Szavakkal nem áll módunkban megragadni.
Más-másképpen keltett s kelt aztán is bennem
Önzetlen csodálatot és alázatot,
Ébreszt tiszteletet a fölöttem álló dolgok iránt,
És ámulatot, hogy éppen ez adatott nekem,
Mint valaminek az előlege vagy ígérete,
Egyfajta félnék belépéshez segítve
Egy különbejáratú metafizikába.

1975

(Zsille Gábor fordítása)